

ANGELETA SIMÓ, POETESSA

Núm. 41

Àngela Simó Costa, coneguda per tothom com l'*Angeleta*, va néixer a Premià de Mar el 16 de maig de 1903. Filla única, cresqué en una família treballadora profundament arrelada al poble: el seu pare, Genís Simó Blanch, era de Vilassar de Mar, i la seva mare, Maria Costa Botey, premianenca.

Sempre va viure a Premià, tot i que no sempre a la mateixa casa, ja que la família vivia de lloguer. L'any 1905 residien al carrer Sant Antoni 17, amb els avis paterns Jaume Simó Pagès i Maria Blanch Vehil. Però amb gairebé deu anys el seu pare va morir. A partir d'aquell moment, el 1911, ella i la seva mare es van traslladar amb l'àvia materna, Josepha Botey Matas, vídua de Pere Màrtir Costa Sala, i amb els seus oncles solters Felip i Antoni, al carrer del Centre núm. 13 (actual Francesc Moragas).

Homenatge a Angeleta Simó (08.05.1988)

Per guanyar-se el pa va entrar a l'empresa Serra Ollé com a teixidora. Els seus oncles també hi treballaven. Moltes dones com ella van treballar de valent a les fàbriques abans i després de la Guerra Civil. D'altra banda, de ben jove es va dedicar a la literatura, que era la seva manera d'expressar-se. Va començar escrivint pocs poemes, com a passatemps, relacionats tant amb Premià com amb l'església. Perquè era una dona vinculada a la parròquia i formava part de les confraries del Roser i de les Ànimes; d'aquesta segona, juntament amb els seus oncles.

Angeleta era una dona sola que vivia amb els seus oncles. Però aquests, més grans, van anar morint. Primer en Felip, el 29 de maig de 1943, a casa seva (que ara es deia carrer d'Itàlia). L'11 d'abril de 1966 va morir el seu altre oncle, l'Antoni (ara el carrer ja es deia Francesc Moragas), de 88 anys. De gran, l'Angeleta va anar a residir al Casal Benèfic Premianenc.

En una entrevista que l'AECC li va fer quan ella el 1982 va deixar petjada dels seus records de Premià. Ens diu: *«Recordo que anàvem al cine, que pel jovent valia 10 cèntims. Però la feina que teníem per poder pagar-ho! A casa no ens donaven res (...). També recordo que quan jo era jove anava a l'església a missa, les cadires valien 5 cèntims, però hi havia un banc que li deien el de Can Manent, i si seies en aquell banc no et passaven la safata. Així estalviava els cèntims (...). De la cremada de l'església, recordo que ho van fer uns que no eren molt bona gent, perquè s'ha de respectar tot, encara que un tingui un pensament i l'altre en té d'una altra manera, ens hem d'estimar tots com a germans (...). Recordo la Setmana Tràgica (1909), com veiem Barcelona cremant, i a Premià va disparar un vaixell de vapor, el Temerari, però aquí no va fer gaire mal».*

RECUILL
de
POESIES

Angela Simó i Costa

Simó explica històries de Pere Màrtir Costa: *«El meu avi era marino. Era també cuiner d'un barco. Hi ha un quadre a la Cisa que es diu del Combat del Callao del 2 de maig de 1866. A la guerra van llençar molts quadres com el nostre i ens pensàvem que aquest hauria desaparegut, però després vam descobrir que s'havia guardat i que ara està penjat a la Cisa, entrant a mà dreta. Com que l'avi va anar a la batalla i la van guanyar li donaven un ral cada dia, i com el lloguer era tant barato, amb els rals vam anar pagant el lloguer».*

ARRIBADA DE MN. MANUEL TORRENTS

Avui pren possessió del nostre poble
el nou senyor Rector, que aquí estarà,
son cos és bondados i noble
i tothom sempre molt l'estimarà.

Ell seguirà amb amor
els nostres passos,
i ens guiarà sempre pels bons camins,
si ens desviem, ens obrirà
els seus brassos,
i ens guardarà de caure
en els abims.

Nosaltres som d'ovelles un ramat,
i convé que'ns vigili un bon pastor,
que'ns porti a la pastura d'un bon prat
a on l'herba bona trobarem millor.

Llagostes i llagostins
cuinarem amb gran afany,
comprarem xampany i vins
com a costum de cada any.

Es faran jocs infantils,
la quitxalla molt riurà,
de pobles n'hi ha a mils,
però cap és com Premià.

Al final d'aquestes festes
hi haurà focs artificials,
tots aixecarem les testes
perquè els coets van molt alts.

Es bonica i molt brillant
la nostra Festa Major,
dels pobles d'aquí al voltant
és aquesta la millor.

Demanam al Sant Patró,
que ens deslliuri de tot mal
i ens dongui tots al final
la Santa Benedicció.

Premià de Mar, Juliol 1949

(del programa de la Festa Major 1949)

Per la part artística, l'any 1988, amb motiu de la Diada de Sant Jordi, es publicà l'opuscle *Recull de poesies*, que aplega trenta-dos poemes seus. L'edició fou dedicada a les Germanes Josefines, i a la Junta Rectora i els residents del Casal Benèfic Premianenc.

La majoria de composicions havien estat escrites entre 1948 i 1954, gran part en català. Són versos que reflecteixen la seva fe cristiana i l'estima a Premià. Hi destaquen nombrosos poemes dedicats a la Mare de Déu: **A la Verge**, **A la Verge del Pilar**, **A la Verge de la Cisa**, dos **A la Verge de Montserrat**, **A la Mare de Déu de Fàtima** o **A la Verge de Lourdes**, així com a la **Divina Pastora**. També a sants: **A Santa Teresita** i **A Sant Antoni Maria Claret**. Altres poemes se centren en sacraments que s'anomenen: **A la Sagrada Eucaristia**, la **Primera Comunió**, la **Sagrada Família**, **Venint de combregar**, **A Jesús**, però també en dedica **A la Memòria del rector Mn. Josep Paradedda** quan va marxar, i **L'arribada del nou Mn. Manel Torrents** el 1948. La seva poesia no es limitava a la temàtica religiosa, sinó també a l'estima per Premià de Mar, a la cultura catalana i a les diferents etapes de la seva vida. En composicions com **Elogi a Premià**, **L'auca de la nostra Festa Major**, **Avis de Premià de Mar el dia de la seva festa**, **La Sardana**, **A la meva joventut**, **L'excursió** (una caminada que va fer de jove), **El gallineret de casa** (explica com era el galliner de casa seva), **Després del final** (quant va acabar la guerra). Per acabar, volem dir que va dedicar poemes a les persones que més estimava, com ara **Als seus amics Na Maria Dòria Espinasa i Joan Cisa Artigas** (cristians de les confraries), o bé **A la meva amiga Avelina Montlló** amb motiu de la seva anada a Xile. També en dedica un **A unos primos de la Argentina** (tenia dos cosins que hi vivien, en Jaume i l'Elena). Ens consta un poema romàntic dedicat a un amor a primera vista que va tenir el dia de Sant Cristòfol: **El Morenet**, i finalment en dedica un **A una religiosa Hermana Josefina**.

Gràcies a les poesies hem conegut una mica més com era el Premià d'aquella època. Per exemple en **L'auca de la nostra Festa Major** parla de l'ofici de la festa, de la benedicció de vehicles, de les sardanes, les carreres de bicicletes, l'envelat, i curiosament hi explica el plat típic de Sant Cristòfol: «*Llagostes i llagostins, cuinarem amb gran afany, comprarem xampany i vins, com a costum de cada any.*»

L'Angeleta va morir al Casal Benèfic el 30 d'agost de 1991. Tenia 88 anys. El juny de 1988 l'Informatiu Municipal de Premià es va fer ressò de l'acte d'homenatge que li va fer l'Ajuntament dies abans. Llegim-ho:

El diumenge 8 de maig al Casal Benèfic es va fer un homenatge d'agraïment i reconeixement a la labor de la poetessa premianenca N.ª àngela Simó. Va ser un acte emotiu en que tot el poble de Premià va estimar la persona i l'obra de l'angeleta. A l'homenatge hi va assistir el President del Casal Sr. Josep M. Xivillé, així com també tota la Junta Directiva de l'entitat, les Germanes Religioses del Casal i un gran nombre de persones representatives de tot el poble.

L'Alcalde Sr. Josep Torrents, que va presidir l'acte juntament amb el Regidor de Cultura Sr. Josep Soler, li va dedicar unes paraules d'elogi per la seva llarga trajectòria poètica i li va fer lliurament d'una placa commemorativa.

L'edició del llibre «Recull de Poemes d'Angeleta Simó», va significar la justa valoració envers aquesta persona tan vinculada amb el tarannà de la nostra vila. Uns dies després, en una visita al Casal de la Sra. Marta

Ferrussola, l'Angeleta li va fer lliurament del seu llibre, que va ser recollit per la nostra Primera Dama, i valorat com un dels records més entranyables que li haurà fet el poble de Premià de Mar.

Àngela Simó va rebre mostres d'afecte dels seus companys i persones del poble que van acudir a la festa. Com a cloenda es va servir un aperitiu per a tots els assistents a l'acte.

+ Info: [Angeleta Simó \(1903-1991\) – web del patrimoni cultural de Premià de Mar](#)